

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਸੰਖਿਆ ਸੱਤਰ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਤੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੱਕ: ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼

Jeff Pippenger

2024-02-03

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਾਚਾਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦੋ ਪੱਥਰ-ਫਲਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਦੋ ਫਲਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਲਕਾਂ ਦੀ ਜੀਵੰਤ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਾਚਾਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦੋ ਫਲਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਦੋ ਫਲਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਅੱਗੇ ਚਾਰੇ ਫਲਕਾਂ ਦੀ ਜੀਵੰਤ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ।

ਦੋ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਅੱਖਰਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਅੱਖਰਕ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਇਆ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅੱਖਰਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰਹੀ, ਉਸ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਖਰਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।

ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਬੰਧਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਇਆ, ਅਤੇ 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਹ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਬੰਧਕਤਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੰਧਕਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਤਮਿਕ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।

ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਸਤੇ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਹਾਰੂਨ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਈਰਖਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੂਸਾ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਉਸ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨੰਗੇ ਹੋ ਕੇ ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਦੱਸੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੀਤੇ। ਕੁਚ 4:28-30.

ਉਸ ਨਬੀ ਦਾ ਭਰਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਵਾਅਦਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਟੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਾਲੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਆਗੂ ਸੀ। ਉਸ ਨਬੀਆ ਦੀ ਪਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਵਾਅਦਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਟੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਆਗੂ ਸੀ; ਅਤੇ 1863 ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼-ਦੁਆਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉੱਠ। ਮੈਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉੱਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਵੇਦੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:5.

“ਵੇਦੀ” ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

“ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਬੈਠਣ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਲੋਂ ਆਈ ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਹੀ ਸਾਡੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਵੇਦੀ ਮਸੀਹ ਹੈ; ਸੱਚੀ ਅੱਗ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਅਜਾਣੀਆਂ ਵੇਦੀਆਂ ਕੋਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” Selected Messages, book 3, 300.

“ਦਰਵਾਜ਼ਾ” ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ।

“ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਤਮਾ ਲਈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਘਰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਗੀਤ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਬਚਨ, ਉਹ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ, ਉਸ ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਉਪਾਸਨਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।” Testimonies, volume 5, 491.

1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਉਚੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਰਹਿਣੋਂ ਮੁੱਕ ਗਿਆ। ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ “ਪਰਵੇਸ਼” ਕਰ ਗਏ। 1863 ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਚਾਰਟ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦੂਜੀ ਤਖ਼ਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਾਰੂਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਮੂਰਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਦੱਸ ਹੁਕਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਲਿਪੀ ਹਨ।

“ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ, ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਪਾਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਨਾਸ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ।”

“ਕੀ ਸਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਗਰ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਬਟਾਈਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਬਹੁਤੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੇ? ਕੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਆਪਕ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸਪਸ਼ਟ ਮੰਗਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ? ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ? ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਚਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਾਧਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ, ਵਿਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸਦੇ ਚਰਿਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਲਿਪੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਤ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਵਰਦੀਆਂ ਹਨ।” Christ's Object Lessons, 305.

ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਇਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਰਖਾ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਤਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਕਰਤਬ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਤਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਰਖਾ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜੋ ਬਲਦ, ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ-ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਦਾ ਕੋੜਾ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ; ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ-ਬਦਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਧਨ ਵਿਖੇਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਉਲਟ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇੱਥੋਂ ਲੈ ਜਾਓ; ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਜੇਸ਼ੀਲੀ ਭਗਤੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 2:13-17.

ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਬਰਾਨੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦੋਹਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "zealous" ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਉਹੀ "jealous" ਲਈ ਵੀ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਜਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਉਹ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਮੂਸਾ ਦੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਈਰਖਾ ਦੀ ਸੱਚੀ ਮੂਰਤੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਦ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਤਦ ਉਹ ਠੀਕ ਉਹੀ ਈਰਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਉਹ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੀ ਉਹ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਨ, ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਲਿਖਤ ਸੀ, ਜੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖੋਦੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯਹੇਸੂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਛਾਵਣੀ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜਿੱਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਰ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਰੋਣ ਦਾ ਸੁਰ; ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।" ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਛਾਵਣੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਬੱਛੜੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨੱਚਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ; ਤਦ ਮੂਸਾ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਚ 32:15-19।

ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਉਹ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਘੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਹੀ ਜਲਣ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਰੂਪ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰੂਨ ਨੇ ਠੀਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਸਰੂਪ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਲਣ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਸੀਹ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਦਾ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਚੇਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਹਰੂਨ ਦੇ ਉਤਸਵ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੰਗੇ ਹੋ ਕੇ ਨੱਚ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸਨ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ "ਅਭਾਗੇ, ਅਤੇ ਦੁਖੀ, ਅਤੇ ਕੰਗਾਲ, ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ, ਅਤੇ ਨੰਗੇ" ਹਨ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਨੰਗੇ ਸਨ; (ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੱਜਾ ਲਈ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ)। ਕੁਚ 32:25।

1856 ਵਿੱਚ, ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇਮਸ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚਲਣ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 1863 ਵਿੱਚ, ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਓਨਾ ਹੀ "ਨੰਗਾ" ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਨੰਗਾ" ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਈਰਖਾ

ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਨੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਹਰੇਨ ਨੇ ਜੋ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬਣੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦਰਿੰਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਸੀ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੱਛੜਾ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਹਰੇਨ ਨੇ ਅਧਰਮ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਉਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉੱਕਰਣ ਵਾਲੇ ਔਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਢਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਬੱਛੜਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਦੇਵਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਿਆਇਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਈ; ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਭਲਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠੇ, ਅਤੇ ਹੋਮ-ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਬਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੇ; ਅਤੇ ਲੋਕ ਖਾਣ ਅਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਬੈਠ ਗਏ, ਅਤੇ ਰੰਗ-ਰਲੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਕੁਚ 32:4-6।

ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੱਛੜਾ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਝੂਠੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ (ਭੇਟ) ਸੀ। ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਛੜਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਹੱਸਮਈ ਬਾਬਲ (ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ) ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਵਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ (ਦਸ ਰਾਜੇ) ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ, ਨਾਸ਼ਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ। ਜੋ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੱਛੜਾ ਅਹਰੇਨ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਬਲ (ਸੋਨਾ), ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ (ਮਿਸਰ) ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਕਲੀਸੀਆ (ਬੱਛੜਾ) ਹੈ।

ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਅਹਰੇਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਈ, ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਚੀ ਵੇਦੀ ਨੂੰ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਅਹਰੇਨ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੱਛੜਾ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੀ "ਪ੍ਰਤਿਮਾ" "ਦਾ" ਅਤੇ "ਲਈ" ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਮਸੀਹ ਦੇ "ਸਾਮ੍ਰਾਜੇ" ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਝੂਠੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਕੋਲ ਉਸ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਥੋਪਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, "ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ," ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11, 12.

ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਤਦ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ "ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ" ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਧਰਤੀ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ) ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਸਮੁੰਦਰ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ) ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਹੀ ਸੱਚਾ ਵੇਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ

ਅਮਰੀਕਾ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਦਿਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਾ, ਤਦੋਂ ਵਿਵਾਦ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ—ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਮੂਰਤੀ। ਇਸ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਮਸੀਹ (ਵੇਦੀ), ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਅਨੁਭਵ (ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ), ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਦਿਨ (“ਕੱਲ੍ਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ”) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1863 ਵਿੱਚ, ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਤਖ਼ਤੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ। 1863 ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਅਹਾਰੇਨ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ 1863 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲੀਸੀਆ-ਰਾਜ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਅਹਾਰੇਨ ਦੇ ਨੰਗੇ ਨੱਚਦੇ ਮੂਰਖ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਜਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ 1856 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਬਣ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਅਹਾਰੇਨ ਦੇ ਨੱਚਦੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ, ਮੂਸਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਈਰਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ “ਨਾਚ” ਧੋਖੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਹਾਰੇਨ ਦੇ ਨੱਚਦੇ ਮੂਰਖ ਇਸ ਧੋਖੇ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨੇਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੇ ਬੈਂਡ ਦੀ ਧੁਨ ਉੱਤੇ “ਨੱਚਣ” ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਸੂਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਆ ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾਂਦੀ ਹੈ।

1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1863 ਵਿੱਚ ਯਰੀਹੋ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਰੀਹੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸਮਿੱਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨਕਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1863 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਚਾਰਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੇ ਹਾਰੂਨ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਅਤੇ ਨੱਚਦੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ। ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਨੇ ਆਰੰਭਕ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਾਰੰਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂਕਰਨ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਈਰਖਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਫਾਟਕ (ਕਲੀਸੀਆ) ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੇਦੀ (ਮਸੀਹ) ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ “ਪਰਵੇਸ਼” ਕਰ ਗਈ।

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉਠਾ। ਸੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਜਲਨ ਦੀ ਇਹ ਮੂਰਤੀ ਵੇਦੀ ਦੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਸੀ।
ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:5.

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਹਾਲਤ ਕੀ ਹੈ? ਹਾਏ, ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਹੰਕਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਕਪਟਤਾ, ਕਿੰਨੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ, ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ, ਕਿੰਨੀ ਚੰਚਲਤਾ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ-ਪ੍ਰੀਤੀ, ਕਿੰਨੀ ਸਰਵੋਚਤਾ ਦੀ ਲਾਲਸਾ! ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਮਨ ਨੂੰ ਧੁੰਧਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਨੰਤਕਾਲਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਨਾ ਬਣੀਏ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਕੰਮ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਿਹੜੀ ਸਥਿਤੀ ਧਾਰਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਜਰਾ ਭਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।”

“ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਮੋਹਿਤ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਰ ਇਕ ਆਤਮਾ ਇਹ ਪੁੱਛੇ, ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸਾਡੇ ਨਾਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਹਾ, ਅਹਾ, ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕੀ ਹੋਣਗੇ! ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀਆਂ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਮਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਵਾਂਗੇ?”

“ਕਲੀਸਿਆ ਉੱਠ ਖੜੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਭਟਕਣਾਂ ਤੋਂ ਤੇਬਾ ਕਰੇ। ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਜਾਗ ਪੈਣ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗੋ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ, ਨਾ ਰੋਕ; ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਰਸਿੰਗੋ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦਿਖਾ’ (Isaiah 58:1)। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ; ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਯਤਨ ਵਿਅਰਥ ਹੈ; ਭਾਵੇਂ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰ ਆਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਲਾ ਨਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਠੰਢੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।”

“ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕਰਤੱਵ ਲਈ ਜਾਗ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਖੋਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਕਜੁੱਟ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਾਂਗ ਦੇਹ ਉੱਤੇ ਟਾਟ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਦਿਨਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਤਮ-ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਆਤਮ-ਉੱਚਤਾ ਲਈ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚੇ ਖੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ।” Selected Messages, book 1, 125, 126.